

РЕШЕНИЕ

№ 673

гр. София, 07.02.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 3 състав,
в публично заседание на 09.12.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Ива Кечева

при участието на секретаря М. Велева и при участието на прокурора Тафров, като разгледа дело номер **6231** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – чл. 161 от Данъчно - осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], срещу Ревизионен акт № [ЕГН]/18.11.2011 г., издаден от С. Д. М., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С., потвърден в оспорената част с решение № 1257/28.05.2012 г. на директора на дирекция “Обжалване и управление на изпълнението” – [населено място] /дирекция „Обжалване и данчно осигурителна практика“, считано от 01.01.2013 г./.

В жалбата са изложени съображения за неправилност и незаконосъобразност на ревизионния акт, като постановен в противоречие с материалния закон и издаден при неспазване на съответните процесуално-правни разпоредби. Твърди се, че същият е издаден при неизяснена фактическа обстановка, като липсват правни основания за начисляване на данък и не са изложени конкретни мотиви за облагането. Сочи се, че са налице достатъчно доказателства за реалността на доставките по фактурите, издадени от [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма]. Жалбоподателят изразява становище, че неправомерно начисляване на данък е налице, в случаите когато не е извършена доставка на услуга, а видно от доказателствата, услугите предмет на спорните фактури са реално извършени. Твърди, че към момента на осъществяване на сделките всички дружества са били регистрирани по ДДС и са имали назначен персонал.

Излага довод, че некоректното поведение на трети лица не може да поставя в зависимост ревизираното лице и да води до вредни за него последици. Искане се от съда да отмени ревизионния акт. В съдебното производство оспорваният се представлява от адв. Д., която излага аргументи за незаконосъобразност на РА и претендира присъждане на разносните по делото в полза на жалбоподателя.

Ответната страна – директорът на дирекция ”ОДОП” – [населено място], чрез процесуалния си представител юр. П., изразява становище за неоснователност на жалбата, моли съда да потвърди оспорения РА и претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд София- град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № 1104359/08.04.2011 г., изменена със ЗВР № 1108729/21.07.2011 г., издадени от Ц. К. Н., на длъжност началник сектор „Ревизии” в дирекция „Контрол” при ТД на НАП С., е възложено извършване на ревизия на [фирма], за определяне на задълженията на дружеството по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ за периода от 01.01.2009 г. до 28.02.2011 г. Издателят на тези ЗВР е упълномощен със заповед № РД-01-6/04.01.2010 г. на директора на ТД на НАП - С..

За резултатите от ревизията е съставен ревизионен доклад № 1108729/09.09.2011 г., връчен на ревизираното лице на 27.09.2011 г. В срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК от представляващия дружеството е подадено възражение с молба за удължаване на срока за представяне на документи, която е уважена с Решение № 11011705/12.10.2011 г. Срокът е продължен до 10.11.2011 г., но не са представени допълнителни доказателства.

Ревизията е приключила с оспорения в настоящото производство ревизионен акт № [ЕГН]/18.11.2011 г., издаден от С. Д. М., на длъжност старши инспектор по приходите при ТД на НАП С., оправомощена със заповед за определяне на компетентен орган № К 1108729/12.09.2011 г. на органа, възложил ревизията. С РА е възприета фактическата обстановка установена в РД, както и извършените с него констатации, и са определени задължения общо в размер на 35 784,03 лв. Установените задължения са формирани от допълнително начислен на основание чл. 86, ал. 2 от ЗДДС данък върху добавената стойност в размер на 10 633,85 лв. и непризнато право на приспадане на данъчен кредит в размер на 19 507,37 лв. на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС във вр. с чл. 25 и чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС. Начислени са лихви за забава в размер на 5 642,81 лв.

Р. акт е връчен на упълномощен представител на ревизираното дружество на 30.11.2011 г. Жалбата по реда на чл. 152 ДОПК до директора на дирекция „О.” – [населено място] е подадена чрез ТД на НАП С. на 12.12.2011 г. Поради констатирани нередовности – подадената жалба не е била в оригинал, е изпратено уведомление по чл. 147, ал. 2 от ДОПК с изх. № 23-22-3247/10.02.2012 г. Нередовностите са отстранени в срок с придружително писмо с вх. № 23-22-3247 от 20.02.2012 г., от която дата е започнал да тече срокът за произнасяне на решаващия орган. В срока по чл. 155, ал. 1 от ДОПК не е постановено решение. Срещу ревизионния акт е подадена жалба от ревизираното лице по съдебен ред, в срока по чл. 156, ал. 5 от ДОПК. С

решение № 1257/28.05.2012 г., постановено при условията на чл. 156, ал. 6 от ДОПК, директорът на дирекция „О.“ – С. е потвърдил ревизионния акт в частта на установените по ЗДДС задължения и е оставил без разглеждане жалбата на [фирма] за данъчни периоди м. 01.2009 г., м. 10.2009 г., м. 10.2010 г., м. 12.2010 г. и м. 02.2011 г., тъй като за тези периоди не са определени задължения по ЗДДС и не е налице правен интерес от оспорване на акта.

По делото са приети писмените доказателства, представени с административната преписка, описани и обсъдени подробно по-долу в решението. В хода на съдебното производство от страна на жалбоподателя не са представени допълнителни доказателства.

По делото са приети като доказателства от трето неучастващо в производството лице – НАП, ревизионни актове и доклади, издадени на [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма] включващи процесните данъчни периоди. По отношение останалите доставчици – [фирма], [фирма] и [фирма] е установено, че не са им били извършвани ревизии, които да включват данъчните периоди, в които са издали процесните фактури.

В хода на съдебното производство е изслушана и приета, като неоспорена от страните съдебно-счетоводна експертиза, по която е изготвено заключение от вещото лице Б. Д. Д..

Жалбата до АССГ е подадена в срока по чл. 156, ал. 1 ДОПК, от надлежна страна и е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваността на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материално-правните разпоредби по издаването му.

Оспореният ревизионен акт е издаден от компетентен орган по приходите – чл. 118, ал. 2 ДОПК вр. чл. 7, ал. 1, т. 4 ЗНАП. Със заповед № К 1108729/12.09.2011 г. на органа, възложил ревизията, С. Д. М., на длъжност старши инспектор по приходите при ТД на НАП С., е определена за компетентен орган по издаване на ревизионен акт на [фирма]. Обжалваният РА е издаден и в предвидената от закона форма – чл. 120, ал. 1 ДОПК.

В хода на ревизията е установено, че основен предмет на дейност на [фирма] през ревизирания период е свързан с отдаване под наем на недвижим имот и продажби на горива от собствени бензиностанции и газостанция, находящи се в [населено място], област Пловдивска. На ревизираното дружество е връчено искане за представяне на документи и писмени обяснения изх. № 1153-06-758/18.04.2011 г., в отговор на което са представени документи, заведени с вх. № 1153-06-758/10.05.2011 г. и вх. № 1153-06-758/22.06.2011 г. На основание чл. 45 от ДОПК са осъществени насрещни проверки на преките доставчици на задълженото лице – [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма], документирани с протоколи за извършени насрещни проверки /ПИНП/, подробно описани в констативната част на ревизионния доклад. Въз основа на представените в хода на ревизията документи от оспорващия и доставчиците, които са приети по делото като доказателство, се установява следното:

1. По доставки от [фирма]

За данъчен период м. 04.2010 г. и м.06.2010 г. органът по приходите е отказал данъчен кредит в размер на 1 870 лв. по фактура № 380/03.06.2010 г., с предмет „изграждане на

паркинг, монтаж и полагане паркинг елементи и бордюри” и фактура № 1...57/30.04.2010 г. с предмет „изработка и монтаж на информационно табло на бензиностанция”, издадени от [фирма].

В хода на ревизионното производство от доставчика не са представени изисканите му писмени доказателства и обяснения по реда на чл. 32 от ДОПК.

Във връзка с извършените доставки от страна на жалбоподателя са представени спорните фактури, придружени с фискални бонове. Други доказателства като договори, приемо-предавателни протоколи, количествено - стойностни сметки или др. липсват по делото.

Ревизиращият орган е констатирал, че [фирма] е включило процесните фактури в дневника си за продажби за съответните данъчни периоди.

Относно кадровата обезпеченост на доставчика, ревизиращите са установили след проверка в информационния масив на НАП, че за съответните данъчни периоди дружеството е имало назначени на трудов договор лица в сферата на строителството.

От представената разпечатка на аналитичен регистър за сметка 401 Доставчици, ревизиращите са констатирали, че разходите за получени материали са отнесени по сметка 203 „Сгради” с аналитично основание „услуги”, „ремонт”. В представения стокосен поток от жалбоподателя, процесните доставки на строителни услуги не са отразени като елемент от съответстваща покупка във връзка с осъществена облагаема доставка.

Относно разплащането са представени касови бонове, за които ревизиращите са установили, че са издадени от фискално устройство регистрирано в НАП по пратидата на [фирма].

Видно от приложените по делото ревизионни актове, издадени на [фирма], включващи процесните периоди, в които са издадени фактурите към жалбоподателя, ревизиращият екип не е могъл да установи категорично и безусловно, че дружеството е извършвало облагаеми доставки по смисъла на ЗДДС, поради което е определена нулева данъчна основа по всички издадени фактури. В мотивите също е посочено, че [фирма] неправомерно начислява ДДС на клиентите си без да е налице доставка. Ревизионните актове са връчени по реда на чл. 32 от ДОПК.

С оглед всичко гореизложено органът по приходите е извел извод, че липсват безспорни доказателства, удостоверяващи наличие на доставка по процесните фактури, издадени от [фирма], респ. няма наличие на данъчно събитие, обусловено от извършване на услуга и извършено плащане.

2. По доставки от [фирма]

За данъчен период м. 05.2009 г., м. 09.2009 г. и м.11.2009 г. органът по приходите е отказал данъчен кредит в размер на 3 941,60 лв. по общо 5 броя фактури, издадени от [фирма], подробно описани на стр. 5 от ревизионния акт с предмет различни СМР – „изкопна и ремонтна дейност съгласно протокол”, „профилактика и боядисване на бензиноколонки”, „ремонт бензиноколонки”, „подравняване и циментиране на площадка - бензиностанция”.

В хода на ревизионното производство от доставчика не са представени изисканите му писмени доказателства и обяснения по реда на чл. 32 от ДОПК.

Във връзка с извършените доставки от страна на жалбоподателя са представени спорните фактури и фискални бонове. Други доказателства като договори, количествено-стойностни сметки, приемо-предавателни протоколи не са представени. Ревизиращият орган е констатирал, че [фирма] е включило процесните фактури в

дневника си за продажби за съответните данъчни периоди.

Относно кадровата обезпеченост на доставчика, е установено след проверка в информационния масив на НАП, че за съответните данъчни периоди дружеството е имало назначени на трудов договор лица в сферата на строителството.

От представената разпечатка на аналитичен регистър за сметка 401 Доставчици, ревизиращите са установили, че разходите за получени материали са отнесени по сметка 203 „Сгради” с аналитично основание „ремонт бензиностанция” и по сметка 602/1 „Разходи за външни услуги/текущ ремонт”. В представения стоков поток от жалбоподателя, процесните доставки на строителни услуги не са отразени като елемент от съответстваща покупка във връзка с осъществена облагаема доставка.

Относно разплащането са представени касови бонове от две фискални устройства, за които ревизиращите са установили, че са регистрирани в НАП по пратидата на [фирма], но едното от тях (с индивидуален номер DY234558) не е с активен статус и е deregистрирано.

В приложените по делото ревизионни актове, издадени на [фирма], включващи процесните данъчни периоди и влезнали в сила, са налице констатации относно декларираните продажби, че дружеството е издавало фактури и начислявало данък без основание. Налице са привидни сделки, които не представляват доставки по смисъла на ЗДДС и съответно данъкът е неправомерно начислен.

Ревизиращите органи са приели, че притежаването на фактура и касов бон не са достатъчни за доказването на извършените услуги. Органът по приходите е формирал извод, че липсват безспорни доказателства, удостоверяващи наличие на доставка по процесните фактури, издадени от [фирма], респ. няма наличие на данъчно събитие, обусловено от извършване на услуга и извършено плащане.

3. По доставки от [фирма]

За данъчен период м. 09.2009 г. органът по приходите е отказал данъчен кредит в размер на 860 лв. по фактура № 561/28.09.2009 г., издадена от [фирма], с предмет изработка и монтаж на информационни табла.

В хода на ревизионното производство от доставчика не са представени изисканите му писмени доказателства и обяснения по реда на чл. 32 от ДОПК.

Във връзка с извършените доставки от страна на жалбоподателя е представена спорната фактура и фискален бон.

Ревизиращият орган е констатирал, че [фирма] е включило процесната фактура в дневника си за продажби за съответните данъчни периоди.

Относно кадровата обезпеченост на доставчика е установено след проверка в информационния масив на НАП, че за съответния данъчен период дружеството е имало назначени на трудов договор лица на длъжности търговски сътрудник, изпълнител и системен специалист.

Относно разплащането е представен касов бон, за който е установено, че е издаден от фискално устройство, което не е регистрирано в НАП по пратидата на [фирма].

Установява се от представения по делото ревизионен акт, издаден на [фирма], включващ процесния данъчен период, че органите по приходите са приели за недоказано реалното извършване на всички доставки на стоки и услуги от дружеството, сред които и доставката към [фирма]. Органът по приходите е приел, че ДДС по всички извършени доставки е неправомерно начислен и не възниква право на приспадане на данъчен кредит за получателите на доставките. Р. акт е влязъл в сила на 01.09.2011 г. и с него са установени задължения в особено големи размери.

Компетентният орган по приходите е изложил мотиви, че липсват безспорни доказателства, удостоверяващи наличие на доставка по процесната фактура, издадена от [фирма], респ. няма наличие на данъчно събитие, обусловено от извършване на услуга и извършено плащане.

4. По доставки от [фирма]

За данъчен период м. 01.2010 г. и м. 04.2010 г. органът по приходите е отказал данъчен кредит в размер на 2 506 лв. по фактура № 47/28.01.2010 г. с предмет изработка и монтаж на информационно-рекламно табло на бензиностанция, фактура № 1...42/27.04.2010 г. с предмет изграждане на складово помещение и фактура № 1...50/30.04.2010 г. с предмет ремонт и боядисване на автомобилна естакада на бензиностанция, издадени от [фирма].

В хода на ревизионното производство от доставчика не са представени изисканите му писмени доказателства и обяснения по реда на чл. 32 от ДОПК.

Във връзка с извършените доставки от страна на жалбоподателя са представени спорните фактури и касови бонове. Други доказателства като договори, приемо-предавателни протоколи, количествено стойностни сметки, доказателства за вложените материали или др. не са представени.

Ревизиращият орган е констатирал, че доставчикът е включил процесните фактури в дневника си за продажби за съответните данъчни периоди.

Относно кадровата обезпеченост на „Ми - 9” ЕООД е установено след проверка в информационния масив на НАП, че за съответните данъчни периоди дружеството е имало назначени на трудов договор лица в сферата на строителството.

Относно разплащането са представени касови бонове, за които ревизиращите са установили, че са издадени от фискално устройство регистрирано в НАП по пратидата на [фирма].

Видно от приложените по делото ревизионни актове, издадени на [фирма], включващи процесните данъчни периоди, ревизиращият екип не е могъл да установи категорично и безусловно, че дружеството е извършвало облагаеми доставки по смисъла на ЗДДС, поради което е определена нулева данъчна основа по всички издадени фактури. В мотивите също е посочено, че [фирма] неправомерно начислява ДДС на клиентите си без да е налице доставка. Ревизионните актове са връчени по реда на чл. 32 от ДОПК.

В РА са изложени мотиви за липса на безспорни доказателства, удостоверяващи наличие на доставка по процесните фактури, издадени от [фирма], респ. няма наличие на данъчно събитие, обусловено от извършване на услуга и извършено плащане.

5. По доставки от [фирма]

За данъчен период м. 05.2009 г. органът по приходите е отказал данъчен кредит в размер на 1 998,00 лв. по фактура № 4.....32/30.05.2009 г. с предмет „изкопни работи и монтаж на 3 бр. пилони” и фактура № 40....07/21.05.2009 г. с предмет „ремонт на покрив и боядисване на бензиностанция”, издадени от [фирма].

В хода на ревизионното производство от доставчика не са представени изисканите му писмени доказателства и обяснения по реда на чл. 32 от ДОПК.

Във връзка с извършените доставки от страна на жалбоподателя са представени спорните фактури и фискални бонове. Други документи липсват

по делото.

Относно представените фискални бонове към фактурите, ревизиращите са установили, че са издадени от ЕКАФП, което не е регистрирано по пратидата на [фирма]

Констатирано е, че доставчикът е включил фактура № 4.....32/30.05.2009 г. в дневника си за продажби за съответния данъчен период. Фактура № 40....07/21.05.2009 г. не е включена в дневник за продажбите и в справка-декларация за данъчен период м. 05.2009 г., нито в някой от следващите данъчни периоди.

Относно кадровата обезпеченост на [фирма], е установено след проверка в информационния масив на НАП, че за съответния данъчен период дружеството е имало назначени на трудов договор лица в сферата на строителството.

От представената разпечатка на аналитичен регистър за сметка 401 Доставчици, ревизиращите са установили, че разходите за получени материали са отнесени по сметка 203 „Сгради“ с аналитично основание „ремонт бензиностанция“. В представения стоков поток от жалбоподателя, процесните доставки на строителни услуги не са отразени като елемент от съответстваща покупка във връзка с осъществена облагаема доставка.

Видно от приложения по делото ревизионен акт, издаден на [фирма], който включва данъчен период м. 05.2009 г., от дружеството не са представени изисканите документи, нито е осигурен достъп до счетоводството, поради което ревизиращият орган е приел на основание чл. 37, ал. 4 от ДОПК, че такива доказателства не съществуват. В хода на ревизията не е установено, каква дейност извършва дружеството, нито материалната, кадрова и техническа обезпеченост. С ревизионния акт е прието, че [фирма] не е извършило реално доставките, които е фактурирало. Установени са му задължения по ЗДДС, които са в особено големи размери, като по данни на НАП, ревизионният акт е влязъл в сила.

С РА е прието, че липсват безспорни доказателства, удостоверяващи наличие на доставка по процесните фактури, издадени от [фирма], респ. няма наличие на данъчно събитие, обусловено от извършване на услуга и извършено плащане.

6. По доставки от [фирма]

За данъчен период м. 11.2010 г. органът по приходите е отказал данъчен кредит в общ размер на 1 850,20 лв. по фактури № 881/15.11.2010 г. и № 886/19.11.2010 г., издадени от [фирма], с предмет доставка на строителни материали – боя, теракот, П. тръби, тротоарни плочи, бордюри, цимент, облицовъчни плочи.

В хода на ревизионното производство от доставчика са представени копия от процесните фактури, фактура от предходен доставчик [фирма] ведно с опис на материали, договор за наем на склад, протокол за примане на декларации по ЗДДС, справка декларация, хронология на счетоводни сметки, свидетелство за регистрация на ЕКАФП и декларация от управителя за основната дейност на дружеството.

Във връзка с извършените доставки от страна на жалбоподателя са представени спорните фактури, като към тях липсват фискални бонове.

От представената разпечатка на аналитичен регистър за сметка 401 Доставчици, ревизиращите са констатирани, че разходите за получени материали са отнесени по сметка 203 „Сгради“ с аналитично основание „Строителни материали, бензиностанция“. В представения стоков поток от жалбоподателя, процесните доставки на строителни материали не са отразени като елемент от съответстваща покупка във връзка с осъществена облагаема доставка.

Ревизиращият орган е констатирал, че [фирма] е включило процесните фактури в дневника си за продажби за съответните данъчни периоди.

В декларацията управителя е декларирал, че основна дейност на дружеството е търговия на едро и дребно, строителна дейност и т.н. Представена е фактура № 0...1569/10.11.2010 г. от предходен доставчик [фирма], с предмет стоки по опис, но липсва касов бон. Към фактурата е приложен опис на стоките. Представен е договор за наем на склад, находящ се в [населено място].

Относно кадровата обезпеченост на доставчика, е установено след проверка в информационния масив на НАП, че за съответните данъчни периоди дружеството не е имало назначени на трудов договор лица. Няма представени касови бонове за извършено плащане в брой по процесните фактури.

Компетентният орган по приходите е формирал извод за липса на безспорни доказателства, удостоверяващи наличие на доставка по процесните фактури, издадени от [фирма], респ. няма наличие на данъчно събитие, обусловено от прехвърляне на собственост върху стока и извършено плащане.

7. По доставки от [фирма]

За данъчни периоди м. 11.2009 г., м. 07.2010 г. и м. 08.2010 г. органът по приходите е отказал данъчен кредит в размер на 1 832,56 лв. по фактури № 0..2263/19.11.2009 г., № 0..3386/05.07.2010 г., № 0..3464/07.08.2010 г. и № 0...3458/03.08.2010 г. издадени от [фирма], с предмет доставка на различни строителни материали.

При извършена насрещна проверка от доставчика са представени копия от фактурите, справки-декларации и дневници за продажби, месечни оборотни ведомости, разпечатки на хронолигия на сч. сметки 501, 4532, 7032, свидетелство за регистрация на ЕКАФП, фактури от предходни доставчици и декларация от управителя на дружеството.

В представената декларация, управителят на дружеството е декларирал, че не разполага с никакви счетоводни документи и фактури, защото при закупуване на фирмата не са му били представени от предишните собственици.

Относно произхода на строителните материали са приложени фактури, издадени от [фирма] и [фирма], с предмет строителни материали по опис. Описи към тях и касови бонове липсват.

Ревизиращите са констатирани, че от представения от жалбоподателя стоков поток закупените количества латекс и цимент не са използвани за извършване на облагаеми доставки.

Относно плащането по процесните фактури е установено, че издадените фискални бонове са от устройство, което не е регистрирано в НАП, поради което не са кредитирани от ревизиращите.

С оглед всичко гореизложено органът по приходите е извел извод, че липсват безспорни доказателства, удостоверяващи наличие на доставка по процесните фактури, издадени от [фирма], респ. няма наличие на данъчно събитие, обусловено от прехвърляне на собственост върху стока и извършено плащане.

8. По доставки от [фирма]

За данъчен период м. 11.2009 г. органът по приходите е отказал данъчен кредит в размер на 161,28 лв. по фактура № 70/20.09.2009 г., издадена от [фирма], с предмет доставка на арматурна мрежа.

От доставчика са представени копие на процесната фактура, справка-декларация, дневник за покупки и продажби, свидетелство за регистрация на фискално устройство и декларация от управителя за основната дейност на дружеството.

В приложената декларация е декларирано, че основна дейност на дружеството е търговия на едро и дребно, транспортна и спедиторска дейност и др.

Ревизиращите са констатирани, че от представения от жалбоподателя стокосен поток закупената арматурна мрежа не е използвана за извършване на облагаеми доставки.

Относно разплащането е представен касов бон, за който е установено, че е издаден от нерегистрирано в НАП фискално устройство.

От извършената проверка в информационните масиви на НАП, ревизиращите са установили, че [фирма] е в списъка на длъжниците и издирваните лица от органите по приходите. За проверявания период на дружеството е извършена ревизия, завършила с издаването на ревизионен акт, с който са установени задължения в особено големи размери. Констатирано е също и че дружеството няма ефективно внесен ДДС. Органът по приходите не е кредитирал представения разплащателен документ, както и е установил, че липсват доказателства за наличие на материална и кадрова обезпеченост на доставчика. С оглед всичко гореизложено е изведен извод, че липсват безспорни доказателства, удостоверяващи наличие на доставка по процесната фактура, издадена от [фирма], респ. няма наличие на данъчно събитие, обусловено от извършване на доставка на стоки.

8. По доставки от [фирма]

За данъчен период м. 01.2011 г. органът по приходите е отказал данъчен кредит в размер на 1 544,21 лв. по общо 3 броя фактури, издадени от [фирма], подробно описани на стр. 15 от ревизионния акт, с предмет продажба на стоки – П. тръба, сифон, уплътнител и ремонт и подмяна на ВиК на бензиностанция.

От доставчика са представени заверени копия на процесните фактури, справка-декларация, дневник за покупки и продажби, хронология на счетоводни сметки 703, 501 и 702 за процесния данъчен период, обратна ведомост, декларация за дейността на дружеството и обяснителна записка.

В обяснителната записка управителят на дружеството е декларирал, че първичните документи на дружеството са предадени за ревизия, поради което не могат да бъдат представени. В декларацията за дейността на дружеството е декларирано, че [фирма] се занимава със строителство, строеж и

обзавеждане на апартаменти, търговия с всякакъв вид стоки и услуги и т.н. От страна на жалбоподателя са представени спорните фактури с приложени касови бонове за плащане в брой.

От извършената проверка в информационните масиви на НАП, ревизиращите са установили, че [фирма] е в списъка на длъжниците и издирваните лица от органите по приходите. За проверявания период на дружеството е извършена ревизия, завършила с издаването на ревизионен акт, с който са установени задължения в особено големи размери. Констатирано е също и че дружеството няма ефективно внесен ДДС.

Относно разплащането са представени касови бонове, за които е установено, че са издадени от фискално устройство, което не е регистрирано в НАП по пратидата на [фирма].

С РА е прието, че липсват безспорни доказателства, удостоверяващи наличие на доставка по процесната фактура, издадена от [фирма], респ. няма наличие на данъчно събитие, обусловено от извършване на доставка на стоки и услуги.

9. По доставки от [фирма]

За данъчен период м. 12.2009 г. органът по приходите е отказал данъчен кредит в размер на 1 420,80 лв. по фактура № 0...157/15.12.2009 г., издадена от [фирма], с предмет дизелово моторно гориво.

В хода на ревизионното производство от доставчика не са представени изисканите му писмени доказателства и обяснения по реда на чл. 32 от ДОПК.

Във връзка с извършените доставки от страна на жалбоподателя са представени спорната фактура, декларация за съответствие на качеството на течни горива № 344/15.12.2009 г. на 5 500 тона изпитано за съответствие гориво с протокол № 7769/15.12.2009 г., подписана от [фирма] и акцизен данъчен документ № [ЕГН]/15.12.2009 г., издаден от [фирма] на [фирма] за 4 800 л. дизелово гориво.

Относно представените документи, ревизиращите са извели извод, че в декларацията не е вписано лицето, на което е предоставено за разпространение или използване дизеловото гориво. Наред с това съпътстващата заверка на декларацията не е вписана в търговския обект за разпространение, липсва дата на експедицията, номера на документа за експедиция, както и не е попълнена партидата на горивото, съответствието на което е декларирано от производителя. Представен е акцизен данъчен документ, издаден от [фирма] с получател [фирма] за 4 800 литра дизелово гориво. Въпреки представения акцизен документ, ревизиращите са установили, че в дневниците за покупки на [фирма] за периода от м. 12.2009 г. до м. 12.2010 г. няма отразени фактури за покупки от [фирма].

Констатирано е, че доставчикът е включил процесната фактура в дневника си за продажби за съответния данъчен период. Относно кадровата обезпеченост на [фирма], ревизиращите са установили след проверка в информационния масив на НАП, че за съответния данъчен период дружеството не е имало назначени на трудов договор лица.

В представения стоков поток от жалбоподателя, процесните доставки на гориво не са отразени като елемент от съответстваща покупка във връзка с осъществена облагаема доставка.

Относно разплащането е представен касов бон, за който е установено, че е издаден от фискално устройство регистрирано в НАП по пратидата на [фирма], но същото не е с активен статут и е дерегистрирано.

Видно от приложения по делото ревизионен акт, издаден на [фирма], включващ процесния период, в който е издадена фактурата към жалбоподателя, ревизиращият екип не е могъл да установи категорично и безусловно, че дружеството е извършвало облагаеми доставки по смисъла на ДДС, поради което е определена нулева данъчна основа по всички издадени фактури.

В хода на ревизията не са представени приемо-предавателни протоколи, експедиционни бележки, товарителници. Установено е, че [фирма] не разполага със специализиран превоз за доставка на гориво. Липсват доказателства за наличие на материална и кадрова обезпеченост на доставчика да извърши процесната доставка. С оглед всичко гореизложено, органът по приходите е приел, че липсват безспорни доказателства, удостоверяващи наличие на доставка по процесната фактура, издадена от [фирма], респ. няма наличие на данъчно събитие, обусловено от извършване на доставка на стоки.

10. По доставки от [фирма]

За данъчен период м. 01.2011 г. органът по приходите е отказал данъчен кредит в размер на 240,96 лв. по фактура № 528/20.01.2011 г., издадена от [фирма], с предмет работно облекло.

От доставчика са представени процесната фактура, придружена с фискален бон, фактура от предходен доставчик [фирма] с опис, хронология на счетоводни сметки, свидетелство за регистрация на ЕКАФП от 01.02.2011 г. със сервисна фирма [фирма], обратна дейност и декларация за дейността на дружеството.

Представена е фактура № 0...28/03.01.2011 г., издадена от [фирма] с предмет стоки по опис. Към фактурата е приложен опис, в който пордорбно са описани по артикул, количество, единична и обща сума различни видове работно облекло. Видно от процесната фактура, издадена от [фирма], част от артикулите, фигуриращи в опис на закупено работно облекло са фактурирани на жалбоподателя. Отбелязано е, че плащането е извършено по касов път, но касов бон не е представен.

Ревизиращият орган е установил, че касовият апарат, от който е издаден фискалния бон не е регистриран в НАП. Относно приложеното свидетелство за регистрация на ЕКАФП е констатирано, че съдържа данни на фискално устройство и фискална памет, различни от тези на касовия бон.

Съгласно представената от жалбоподателя разпечатка на аналитичен регистър за сметка 401 „Доставчици”, ревизиращите са констатирани, че разходите за получени доставки са отнесени по сметка 601/2 „Разходи за материали/Работно облекло”.

Органът по приходите не е кредитирал представения разплащателен документ, както и е установил, че липсват доказателства за наличие на материална и кадрова обезпеченост на доставчика. В РА са изложени мотиви за липса на безспорни доказателства за реално изпълнение на доставката по процесната фактура, издадена от [фирма].

Въз основа на заключението на изслушаната по делото съдебно-счетоводна експертиза, се установява, че представените по делото фактури, по които с РА е отказан данъчен кредит, съдържат реквизитите по чл. 114 от ЗДДС и чл. 7 от ЗСч и са осчетоводени и отразени хронологично в аналитичните регистри в счетоводството на жалбоподателя. Вещото лице не е извършило проверка на счетоводствата на доставчиците, поради неоткриването им на декларираните адреси.

Въз основа на съвкупна преценка на представените по делото писмени доказателства, настоящият съдебен състав приема за законосъобразен извода на ревизиращите органи, възприет и от ответника, за липса на доказателства за реалност на гореописаните доставки на стоки и услуги. Представените в хода на ревизията доказателства не обосновават извод за реално извършени доставки по смисъла на чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС.

Не са ангажирани доказателства, че фактурираните СМР са реално изпълнени именно от доставчиците [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма]. Освен процесните фактури липсват представени други доказателства, като договори, складови разписки, първични счетоводни документи за покупка на материали, количествено-стойностни сметки за вложени материали, приемо-предавателни протоколи и т.н. Относно доставката и монтаж на информационно табло, фактурирана от [фирма] няма доказателства, от къде е закупено това табло, как е било транспортирано, къде е било монтирано, какво представлява, къде е изработено и т.н. Относно другата доставка от [фирма] - изграждане на паркинг, монтаж и полагане паркинг елементи и бордюри също липсват данни за закупени материали, тяхното транспортиране, наличието на техника, технически проекти, какви са облигационните отношения между страните, как са приети извършените СМР и т.н. Относно фактурите, издадени от [фирма] с предмет изкопна и ремонтна дейност съгласно протокол, профилактика и боядисване на бензиноколонки, ремонт бензиноколонки и подравняване и циментиране на площадка, освен процесните фактури, други доказателства свидетелстващи за облигационните отношения между страните, протоколи за приемане на извършените СМР, за техническата и кадрова обезпеченост на доставчика да извърши тази дейност, липсват по делото. За фактурираната услуга от [фирма] - изработка и монтаж на информационни табла също не са представени никакви доказателства освен процесните фактури, придружени с касови бонове. Липсват данни, дали този доставчик е имал техническата и кадрова възможност да изработи информационните табла, липсват договори, приемо-предавателни протоколи, доказателства за транспортиране, не са представени доказателства за видът, количеството и съдържанието на тези табла. Не са налице доказателства за извършеното разплащане по фактурата, издадена от [фирма], тъй като представения касов бон е издаден от нерегистрирано в НАП фискално устройство. Относно фактурираните СМР от [фирма] съставляващи изработка и монтаж на информационно-рекламно табло на бензиностанция, изграждане на складово помещение, ремонт и боядисване на автомобилна естакада на бензиностанция, също липсват доказателства за техническата, материална и кадрова обезпеченост на доставчика. Няма данни за сключени договори, приемо-предавателни

протоколи, количествено стойностни сметки и т.н. Наред с това една и съща услуга - монтаж на информационно табло е фактурирана от няколко доставчици без да са налице доказателства за реалното ѝ извършване. Не са представени никакви доказателства и за фактурираните от [фирма] изкопни работи и монтаж на 3 бр. пилони, ремонт на покрив и боядисване на бензиностанция. Няма данни по делото, какви са били облигационните отношения между страните, как са приети извършените СМР, с какви материали са извършени, как са транспортирани, от къде са закупени фактурираните 3 бр. пилони, дружеството разполагало ли е с техника за извършване на изкопните работи и т.н. С оглед вида на фактурираните от доставчиците услуги следва да се посочи, че представянето единствено на фактура и касов бон за плащане в брой не могат да обосноват извод за реалното извършване на доставките. Обемът от фактурирани СМР предполага жалбоподателя да разполага с доказателства, свидетелстващи реалността на извършените услуги като договори, приемо-предавателни протоколи, количествени сметки, а по делото освен процесните фактури придружени с касови бонове, други документи във връзка с доставките не са представени.

От представените по делото доказателства не се установява, че доставките на строителни материали са реално изпълнени от [фирма]; [фирма]; [фирма] и [фирма]. Не е доказано прехвърлянето на правото на собственост върху стоките от доставчика на оспорващия - липсват доказателства за предаване/получаване на стоката, за транспортирането и за съхраняването ѝ от получателя. Жалбоподателят, чиято е доказателствената тежест, не е представил приемо-предавателни протоколи за получаване на фактурираните стоки, не са представени складови и/или стокови разписки, разписки за транспортиране на стоката или други документи, които да удостоверяват получаването на стоките, транспортирането им и начина на съхранението им. Относно произхода на строителните материали [фирма] е представил фактура от предходен доставчик [фирма] с опис към нея, но не са налице доказателства, че закупените количества строителни материали от [фирма] са същите, продадени на жалбоподателя. Наред с това по делото липсват касови бонове, удостоверяващи извършено плащане от жалбоподателя. От страна на [фирма] също са представени две фактури, издадени от [фирма] и [фирма] с предмет строителни материали по опис, но липсват описи към фактурите, както и няма яснота дали има съответствие между тези доставки. Относно фактурираните от [фирма] доставки на строителни материали и ремонт и подмяна на ВиК не са представени никакви доказателства като договори, приемо-предавателни протоколи, количествено стойностни сметки или др. Недоказано е плащането по всички фактури, издадени от [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма], тъй като ревизиращият екип е установил, че всички фискални бонове са издадени от фискални устройства, които не са регистрирани в НАП по партидите на доставчиците. Недоказано е и настъпването на данъчно събитие по смисъла на чл. 25, ал. 1 ЗДДС, доколкото липсват доказателства за прехвърляне собствеността върху стоки от рода на процесните именно от преките доставчици на жалбоподателя. Не са представени от жалбоподателя складови разписки за

получаване и заприходяване на материални запаси. Както в хода на ревизията, така и в настоящото производство, не е доказано по категоричен начин, че материалите, предмет на процесните доставки са използвани за последващи облагаеми доставки от [фирма].

Не беше доказана реалното изпълнение на доставка на дизелово гориво от [фирма]. От представените доказателства не може да бъде изведен категоричен извод, че именно [фирма] е доставил стоката. Представена е декларация за съответствие на 5 500 тона дизелово гориво, издадена от [фирма] и акцизен данъчен документ с получател [фирма] за 4 800 литра дизелово гориво. Не са налице доказателства дали посоченото количество е това, за което е издадена декларацията за съответствие, тъй като са налице несъответствия на количеството и в декларацията не е вписано лицето, на което е предоставено за разпространение или използване дизеловото гориво. Наред с това в декларацията не е вписан търговският обект за разпространение на горивото, липсва дата на експедицията, номера на документа за експедиция, както и не е попълнена партидата на горивото, съответствието на която е декларирано от производителя. Не са налице доказателства за транспортирането и предаването на стоката, както и облигационните отношения между страните. Същевременно от ревизиращия екип е констатиран, че в дневника за покупки на [фирма] не са включени фактури за закупено гориво от [фирма].

Представените по делото доказателства не обосновават извод за реално изпълнение на доставката на работно облекло от [фирма]. На първо място, не се доказва предаването и приемането на стоките, предмет на доставката – не са представени приемо-предавателни протоколи, както и доказателства за начинът на поръчване на работното облекло, вид, качество, количество и размери. На второ място, не са представени документи, удостоверяващи предназначението на това облекло – за работниците на дружеството ли и поръчано, във връзка с коя от дейностите или за извършване на последващи доставки. Наред с това липсват и годни доказателства за осъщественото плащане от страна на жалбоподателя.

За пълнота на изложението следва да се посочи, че в приобщените по делото ревизионни актове на преките доставчици - [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма] са извършени корекции относно начислен данък и е прието, че дружествата неправомерно са начислявали ДДС.

В хода на настоящото съдебно производство не бяха представени доказателства, свидетелстващи за реалността на декларираните доставки нито от страна на жалбоподателя, нито от страна на доставчиците. Правото на данъчен кредит възниква и се упражнява по общите правила на чл. 68 и чл. 69 от ЗДДС, при ограниченията на чл. 70 и при условията на чл. 71 от ЗДДС. Съгласно чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС данъчен кредит е сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон за получените от него стоки по облагаеми доставки. Следователно, основната и водеща предпоставка за упражняването на правото на приспадане на данъчен кредит е наличието на действително получени от регистрираното лице стоки и/или услуги по облагаеми доставки.

Жалбоподателят е този който следва да докаже, че реално е получил процесните доставки на стоки или услуги, респ. че същите са изпълнени от доставчиците, които са издали фактурите, документиращи тези доставки. В този смисъл са и решенията на С. по дело С-152/02 и по дело С-324/11, в които Съдът е приел, че материалноправните условия за възникване правото на приспадане на ДДС включват следното:- доставчикът, както и получателят, да са данъчно задължени лица (действащи в това си качество); - *получените стоки или услуги* (по облагаема доставка) да са използвани от получателя за нуждите на собствените му облагаеми сделки; - получателят да притежава фактура, удостоверяваща действителното извършване на доставката, която съдържа данните, уредени в чл. 226 от Директива 2006/112/ЕО.

Поради изложеното, настоящият съдебен състав приема, че с РА законосъобразно, на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС във вр. с чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС е отказано право на данъчен кредит на оспорващия по фактурите, издадени от [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма].

РА е законосъобразен и в частта на допълнително начисления данък на основание чл. 86, ал. 2 от ЗДДС в размер на 10 633,85 лв. Ревизиращите органи са констатирани, въз основа на извършен анализ на реализираните количества гориво по ЕСФП и предоставените от счетоводството на [фирма] документи, разлика /липса/ на отделни видове горива по месеци, както и отчетени в по-малко приходи по дневник продажби в сравнение с данните по ЕСФП, в резултат на което е начислен ДДС в по-малък размер месечно. Поради това, с РА е начислен допълнителен ДДС по периоди и в размер, подробно описани на стр. 29 – стр. 30 от РА. Жалбоподателят не излага конкретни доводи за незаконосъобразност на РА в посочената част и не ангажира доказателства, които да опровергават констатациите на органите по приходите за недекларирани продажби на гориво през ревизираните периоди. Поради това следва да се приеме, че с РА законосъобразно на основание чл. 86, ал. 2 от ЗДДС е начислен допълнително ДДС в общ размер на 10 633,85 лв.

Предвид изхода от делото и на основание чл. 161, ал. 1 ДОПК жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати на ответника - директора на дирекция “ОДОП” при ЦУ на НАП юрисконсултско възнаграждение, в размер на 1052,84 лв., съгласно чл. 7, ал. 2, т. 4 вр. чл. 8 от Наредба № 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Воден от горното и на основание чл. 160, ал. 1 ДОПК, Административен съд София- град, I отделение, 3-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], срещу Ревизионен акт № [ЕГН]/18.11.2011 г., издаден от С. Д. М., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С., потвърден в оспорената част с решение №

1257/28.05.2012 г. на директора на дирекция "Обжалване и управление на изпълнението" – [населено място].

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], да заплати на ответника - директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” [населено място], юрисконсултско възнаграждение в размер на 1052,84 лв. (хиляда петдесет и два лева и осемдесет и четири ст.).

Решението може да бъде обжалвано в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с касационна жалба пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: